

КЛІНІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕВЕРИНУ ПРИ ЛІКУВАННІ СИНДРОМУ ПОДРАЗНЕНОГО ТОВСТОГО КИШЕЧНИКА

*Орловський В.Ф., Орловський О.В., Муренець Н.О.; Коваленко Є.Л., студ. 4-го курсу
СумДУ, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти з курсом пропедевтики*

Мета роботи. Порівняльна оцінка клінічної ефективності селективного міотропного спазмолітика Меверіна при лікуванні больового та диспепсичного синдрому у хворих на синдром подразненого товстого кишківника (СПТК) у порівнянні з неселективними спазмолітиками.

Матеріали та методи дослідження. Обстежено 56 хворих на СПТК, що перебували на стаціонарному лікуванні в гастроентерологічному відділенні Сумської обласної клінічної лікарні. У всіх пацієнтів були присутні скарги на періодичний біль в нижніх відділах живота та порушення випорожнення (переважно закрепи або діарея стілець). Хворі основної групи (30 пацієнтів - 26 жінок та 4 чоловіка) на фоні дотримання дієти (виключення жирної, гострої, копченої їжі, алкоголю), щадного режиму отримували Меверін по 1 капсулі (200 мг) 2 рази на добу за 20 хвилин до приймання їжі протягом двох тижнів. Контрольну групу склали 26 пацієнтів (5 чоловіків та 21 жінка), які за тих же загальних умов отримували но-шпу або дротаверін в середньотерапевтичних дозуваннях. Середній вік пацієнтів основної групи становив $36,8 \pm 5,6$ років, групи порівняння – $39,1 \pm 6,8$ років.

Результати та їх обговорення. Під кінець першого тижня від початку лікування у 26,6 % хворих основної групи біль зник повністю, ще у 20,0 % його інтенсивність та частота значно зменшились. Серед хворих групи порівняння ці показники були відповідно 15,4 % та 11,6 %. Нормалізація випорожнення спостерігалась у 13,3 % пацієнтів основної групи та у 11,6% - групи порівняння. Через два тижні від початку лікування у пацієнтів основної групи біль зник у 66,6 % та став меншим за інтенсивністю ще у 20,0 % осіб, відповідні показники у групі порівняння були: 34,4 та 15,1 %. Диспепсичний синдром був ліквідований у 56,6 % пацієнтів основної та у 46,1 % порівняльної груп.

Висновки. У 66,6 % хворих з СПТК Меверін через 2 тижні від початку лікування призводив до зникнення больового та диспепсичного синдромів, ще у 20,0% хворих прояви цих симптомів значно зменшувались. Терапевтичний вплив Меверіну на клінічні прояви СПТК значно переважав над дією неселективних спазмолітиків, що дозволяє рекомендувати його як препарат вибору при лікуванні СПТК.